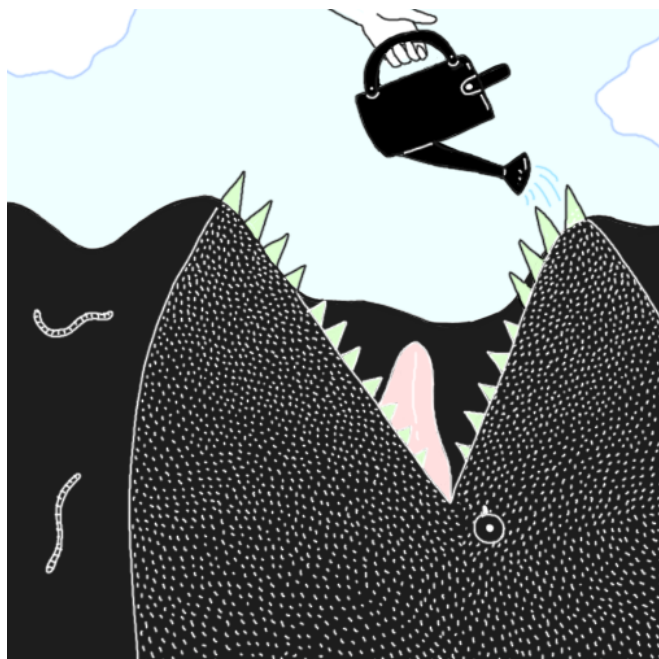

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KIEŁ i KIEŁEK

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Mały KIEŁ to KIEŁEK – i to wcale nie żart! Białe KIEŁKI znajdujemy na dywanie, kiedy podrastające kocięta i szczenięta zmieniają zęby, a zielonkawe, żółtawe i białawe KIEŁKI – na grządce, na której niedawno zasialiśmy nasionka. KIEŁ od zawsze, tzn. już w prasłowiańszczyźnie, miał dwa znaczenia: ‘ostry ząb’ i ‘kiełek roślinny’. Rzeczownik KIEŁ etymologicznie wiąże się z czasownikiem KŁUĆ, a pierwotne znaczenie tego słowa to ‘to, co kłuje; to, co rozrywa’. Tak więc zarówno kłujący innych i rozrywający na strzępy KIEŁ, jak i przekłuwający się przez ziemię i rozrywający jej powierzchnię maleńki, dzielny KIEŁEK mają ten sam, wspólny, pierwotny element znaczeniowy. Z szacunkiem zatem, z szacunkiem, panie i panowie, do KIEŁKA podchodźmy!